

Middag

De dagorde zoals Benedictus die in zijn regel aan ons voorschrijft, leert je zowel innerlijk als uiterlijk met de zon mee te leven. We bidden als gemeenschap op gezette tijden bij de verschillende fasen van het op- en ondergaan van de zon. Ook wanneer de zon 's middags het hoogste punt bereikt, komen we samen voor gebed.

De woestijnmonniken in het Midden-Oosten zagen de middag als een gevaarlijk dagdeel. De 'middagduivel' lag op de loer om hen in lusteloosheid te laten neerzitten. De enige remedie hiertegen was 'leven in het nu' en bezig zijn met eenvoudig en licht handwerk. Leven in het nu is een van de belangrijkste lessen van de monastieke kijk op de arbeid. In Koningshoeven vinden wij het heel belangrijk om dit werk met elkaar te doen, teneinde juist dit te kunnen inoefenen. Sommige aspirant-monniken vinden deze arbeid zo banaal dat ze afhaken omdat ze op zoek zijn naar

zelfontplooiing. Maar de monnik komt daar juist toe in het eenvoudige handwerk. Voor Benedictus is het zelfs een van de criteria om te kunnen toe treden tot de monnikengemeenschap. Dit nummer van *Kijk Koningshoeven* besteedt aandacht aan de handenarbeid van de monniken, maar ook het werk van mensen met afstand tot de arbeidsmarkt die op ons abdijcomplex actief zijn. De middag is een scharniermoment in de dag van de monnik. Hopelijk mag de komende zomer voor u ook zijn als de middag en u de gelegenheid geven om het moment zelf te beleven. Wellicht dat het u rust geeft om de drukte van de andere jaargetijden aan te kunnen.

*Br. Bernardus Peeters
abt*

MEDEWERKERS VAN DIAMANT SORTEREN PLANTEN

PANDEN WAARIN DE LOCATIE OP HET TERREIN VAN KONINGSHOEVEN GEVESTIGD IS

'Samen werken aan zelfvertrouwen'

Op het abdijcomplex van Koningshoeven bevindt zich een vestiging van de 'Diamant Groep' in Tilburg. Dit bedrijf biedt passend werk en ontwikkeling aan mensen 'met afstand tot de arbeidsmarkt'. De medewerkers kweken er vooral bodembedekkende heesters ten behoeve van de particuliere en de gemeentelijke markt. Ze worden ook ingehuurd om de groenvoorziening rond abdij en brouwerij te onderhouden.

Sjef Verhoeven (52) geeft leiding aan de locatie. Hij werkte jarenlang bij de plantsoendienst in Goirle. Via avondstudie heeft hij zich verder ontwikkeld om uiteindelijk plaatselijk directeur te worden bij de Diamant Groep. "We zijn echt een leer-werkbedrijf", zegt hij. "Ons doel is om mensen die met allerlei problemen kampen te laten doorstromen naar het 'vrije bedrijf'. Bij ons krijgen ze de kans hun talenten te ontwikkelen en te werken aan zelfvertrouwen. Ik vind het heel bijzonder om daaraan een bijdrage te leveren."

IDEALE PLAATS

Sjef werkt graag met mensen, "maar niet teveel op afstand", zo geeft hij aan. "Koningshoeven is een ideale plaats onze mensen goed te leren kennen. Je bent dicht bij hen."

De medewerkers komen voornamelijk binnen via het UWV (Uitvoeringsinstantie Werknemers Verzekeringen) WERK-bedrijf. "Er worden profielschetsen van hen gemaakt, en op basis daarvan komt er een individueel ontwikkelingsplan. Daarmee gaan we aan de slag."

ARBEIDSMARKT

John Verhoeven werkt fulltime bij Diamant. Hij houdt van bezig zijn in de natuur en komt daarom elke ochtend graag naar de kwekerij. "Ik zie hier goede mogelijkheden om mijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten", zegt hij resoluut. "Belangrijk voor mij is hier de goede werksfeer. Iedereen helpt elkaar. Zijn er problemen dan kan er altijd gepraat worden". Bea Nijboer is halftime werkzaam op de kwekerij. Ook zij vindt de goede sfeer op het werk de grote kracht van Diamant. "Iedereen kan en mag hier zichzelf zijn. Maar niemand is op zichzelf aangewezen want er wordt in groepen gewerkt." In tegenstelling tot andere mensen die ze kent met soortgelijke problemen en beperkingen, heeft ze werk. "Daar ben ik heel blij mee. Al te hoge verwachtingen voor de toekomst heb ik niet. Ik doe gewoon wat ik moet doen."

Zwijgend maken drie trappisten van Koningshoeven geschenkverpakkingen klaar met flesjes La Trappe en bierbokalen. 's Ochtends van negen tot half twaalf zijn ze daarmee bezig. Voor monniken die aan het eind van de nacht opstaan is het dan eigenlijk al middag. Niet alleen de tijdsbeleving in het klooster is anders dan in de buitenwereld. Ook de beleving van gezamenlijke arbeid.

"Dan zijn zij pas echte monniken, als zij van het werk van hun handen leven", staat te lezen in de Regel van Benedictus. In groepsverband eenvoudige handenarbeid verrichten, is voor trappisten veel meer dan een bron van inkomsten. Elke monnik doet hetzelfde werk, ongeacht opleiding, bekwaamheden en talenten. Iedereen is gelijk in dit proces.

VERBONDENHEID

Door de eentonigheid van het werk is er geen afleiding en groeit er tussen de inpakkende broeders een sterk gevoel van verbondenheid. Omdat het in stilte gebeurt, komt er ook ruimte voor inkeer. Zo leidt het inpakwerk niet alleen tot meer gemeenschappelijkheid, maar brengt het de monniken ook dichter bij God. "Je bent met medebroeders bezig in dezelfde ruimte en iedereen let erop dat elk zijn aandeel levert", aldus broeder

Wigbert. "Daardoor ontstaat er een band en je leert omgaan met elkaars 'eigen-aardigheden'. Ik heb bijvoorbeeld wel eens last van een minder goed humeur. Mijn medebroeders weten dat ik dan extra hard aan de slag ga om dat ongerief niet te laten blijken en te voorkomen dat ik anderen er mee lastig val."

GROEPSPROCESSEN

Ook broeder Clemens vindt het inpakwerk belangrijk omdat het gemeenschappelijke arbeid is. "Je leert daardoor elkaar beter kennen als medebroeder", zegt hij. "Het andere werk dat we doen is individueel. Je hoeft dan met niemand rekening te houden. Bij het inpakwerk spelen groepsprocessen mee. Dat maakt het voor mij een bijzondere bezigheid, ondanks dat het werk zelf niet veel voorstelt." Broeder Franciscus beleeft het werk in groepsverband als "loslaten van jezelf en groeien naar de ander". In zoverre is het voor hem een "oefening in nederigheid" om als broeders op deze manier samen iets te ondernemen: "Zonder veel woorden leren we rekening te houden met ieders mogelijkheden en beperkingen en krijgen we meer oog voor de ander."

'Het werk van hun handen'

V.L.N.R.: DE BROEDERS FRANCISCUS, CLEMENS EN WIGBERT, BEZIG MET HET INPAKWERK

PARELTJES UIT DE REGEL VAN BENEDICTUS

BENEDICTUS VAN NURSIA (480-547) WORDT WEL DE 'VADER' VAN HET WESTERSE MONNIKENDOM GENOEMD. HIJ STELDE EEN REGEL VOOR MONNIKEN OP. DAARIN STAAT HOE HET ER IN EEN KLOOSTER AAN TOE MOET GAAN. EEN 'PAREL' UIT HET GESCHRIFT TER OVERWEGING.

"De broeders dienen zich op bepaalde tijden bezig te houden met handwerk" (48,1)

HANDENARBEID HOORT BIJ HET LEVEN. ER VALT ALTIJD WEL WAT TE DOEN: KLUSJES IN HUIS OF TUIN, DE AFWAS, SCHOONMAKEN ... EN WANNEER HET MET ANDEREN GEBEURT, ONTSTAAT ER ZELFS EEN BAND. HET ZIJN WELISWAAR NIET DE MEEST AANGENAME, MENSVERHEFFENDE BEZIGHEDEN, MAAR DEZE ARBEID SCHEPT GELIJKHEID, WEDERZIJDSE AANDACHT EN HULP. DAAROM OOK KOESTEREN MONNIKEN HUN DAGELIJKSE GEMEENSCHAPPELIJKE HANDENARBEID. ZE BELEVEN DIT WERK ZELFS ALS EEN VORM VAN GEBED OMDAT HET HEN DICHTER BIJ ELKAAR EN BIJ GOD BRENGT.

Erflaters

Vechter met een gevoelige natuur

In de refter van Koningshoeven hangen foto's van alle monniken die ieder op een eigen wijze gestalte gaven aan het leven in de abdij. Over elk van hen worden verhalen doorverteld. Zo maken ze deel uit van een levende 'traditie' in de letterlijke betekenis van het woord, afkomstig van het Latijnse 'tradere', dat 'overleveren' betekent.

Onlangs is er de foto van broeder Martinus Verhoeven bijgekomen. Hij overleed 25 maart in verzorgingshuis Notre Dame in Tilburg op 88-jarige leeftijd na meer dan een halve trappistenleven. Broeder Martinus was een vechter. Hij kon tobben, zich vreselijk zorgen maken, zwaarmoedig zijn, maar hij kwam er altijd weer boven op. Hij hield van het leven en vooral van de mensen om hem heen. Gemakkelijk was hij niet altijd voor anderen want als hij zich ergens in had vastgebeten, liet hij niet gauw los. Dat leverde hem in de abdij ook wel problemen op. Enkele jaren in de trappistenabdij van Tegelen brachten hem rust en afstand. Zijn gevoelige natuur kon hij sindsdien ook kwijt in zijn creativiteit. Verschillende kunstwerken van hem zijn te zien in en om de abdij.

MARTINUS VERHOEVEN (1921-2009)

Een grote, ook innerlijke, verandering beleefde broeder Martinus in het Mariabedevaartsoord Medjugorje (Bosnië en Herzegovina) waar hij na zijn gouden kloosterfeest op bezoek ging. Het raakte hem diep en zijn grote devotie tot Onze Lieve Vrouw werd er alleen maar sterker door. Hij bleef een vechter maar zijn verbetering verdween vrijwel. Medjugorje heeft broeder Martinus weer richting gegeven aan zijn gebeds- en kloosterleven. De overgang naar het verzorgingshuis was voor hem erg moeilijk. Het heeft hem veel strijd gekost maar uiteindelijk wist hij zich er bij neer te leggen. Op de laatste avond van zijn leven kon hij zeggen vanuit de grond van zijn hart: "Ik ben gelukkig." En een paar keer herhaalde hij: "Bedankt! Bedankt!" Heel rustig ging broeder Martinus heen, omringd door zijn medebroeders en naaste familie.

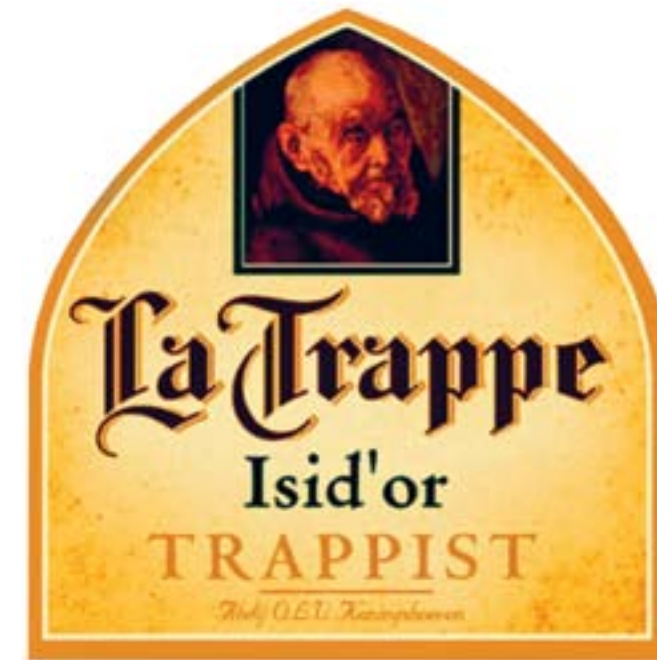
EEN VAN DE KUNSTWERKEN DIE BROEDER MARTINUS VERVAARDIGDE

Handreiking

JUBILEUM BIERBROUWERIJ MET 'LA TRAPPE ISID'OR'

Bierbrouwerij De Koningshoeven bestaat in 2009 125 jaar. Speciaal voor dit jubileum van Nederlands enige trappistenbrouwerij werd 'La Trappe Isid'or' ontwikkeld. Dit bier is vernoemd naar broeder Isidorus, de eerste brouwer van de abdij Koningshoeven. La Trappe Isid'or is een lichtzoetig amberbier en heeft een fruitige afdrank. De ideale schenktemperatuur is 10-12 graden Celcius. De opbrengst van het jubileumbier zal volledig ten goede komen aan de uit Kenia gevluchte dochtergemeenschap van Koningshoeven die in Oeganda een nieuw klooster bouwt en nieuwe bronnen van inkomsten zoekt. Op 4 juli werd het eerste vat Isid'or aangeslagen door de ambassadrice van Oeganda. Tijdens open dagen op 4 en 5 juli was er in het Proeflokaal volop gelegenheid om voor het eerst dit speciale bier te proeven.

FONDSSENWERVING VOOR BOUW NIEUWE ABDIJ IN OEGANDA

Een halve eeuw geleden stichtte abdij van Koningshoeven een dochterhuis in Kenia. Vanwege etnische onlusten moest de gemeenschap vorig jaar het klooster verlaten. In Oeganda wordt een nieuw klooster gebouwd. Kosten: 600.000 euro. De helft van dat bedrag is al binnen. Abt Bernardus: "We hebben de afgelopen vijftig jaar veel geïnvesteerd om het monnikenleven in Oost-Afrika te verankeren. Met pijn in het hart moesten we Kenia verlaten. Maar we bouwen nu vol energie aan een nieuwe toekomst voor ons dochterhuis in Oeganda. Help ons mee! Als 3000 mensen elk 100 euro geven, staat de abdij er!"

MAAK EEN BIJDRAGE OVER OP ING-BANKREKENING 107 22 51, T.N.V. ABDIJ OLV VAN KONINGSHOEVEN, ONDER VERMELDING VAN 'VICTORIA'. WIE HONDERD EURO OF MEER OVERMAAKT, KRIJGT EEN UNIEK KAARSJE TOEGEZONDEN (NOTEER DAN ADRESGEGEVEN BIJ DE 'MEDEDELINGEN').

COLOFON

Kijk KONINGSHOEVEN IS EEN GRATIS KWARTAALUITGAVE VAN DE ABDIJ ONZE LIEVE VROUW VAN KONINGSHOEVEN. EEN VRIJWILLIGE BIJDRAGE ALS TEGEMOETKOMING IN DE KOSTEN IS WELKOM OP ING-BANKREKENING 107 22 51, T.N.V. ABDIJ OLV VAN KONINGSHOEVEN. TOEZENDING PER POST IS MOGELIJK. ZIE CONTACTGEGEVENS VOOR AANMELDING.

REDACTIE: ABT BERNARDUS PEETERS (HOOFDREDACTEUR), BROEDER DAVID BUTAYE, BROEDER WIGBERT VERSCHUREN, PETER VAN ZOEST (EINDREDACTEUR)
CONCEPT & ONTWERP: HELDERGROEN, WWW.HELDERGROEN.NL

CONTACT: EINDHOVENSEWEG 3, 5056 RP BERKEL-ENSCHOT,
TEL.: 013 540 85 08, E-MAIL: INFO@KIJKKONINGSHOEVEN.NL
UITGEBREIDE INFORMATIE OVER DE ABDIJ OP WWW.KONINGSHOEVEN.NL

ISSN: 1875-3787

Kijk

Koningshoeven